

ПРОТОКОЛ

№ 57

гр. Пазарджик, 31.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Венцислав Ст. Маратилев

Членове: Димитър П. Бозаджиев
ИВАНИНА ИГН. ИВАНОВА

при участието на секретаря Нели Ив. Вългарова
Сложи за разглеждане докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20235200500725 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

Жалбоподателят **Г. П. К.** се явява лично. Жалбоподателят **М. П. Т.** – редовно призована, не се явява. Не се явява процесуалният представител от първата инстанция адв. М. С. П.. В настоящата инстанция се представя пълномощно, от което е видно, че адв. М. П. е преупълномощила адв. Е.К.П. да представлява жалбоподателките в настоящия процес.

За ответникът **ОБЩИНА ПАЗАРДЖИК** – редовно призован, представител не се явява.

Ответникът „**КОМБГ**“ **ЕООД** – редовно призован, се явява законният представител З.Г.. За него се явява и адв. Ц. М. – редовно упълномощена отпреди.

Съдът докладва постъпила молба от Община Пазарджик, чрез гл. юрк. П. В.. В същата е взето становище по хода на делото, като в този смисъл се сочи, че при липса на процесуални пречки се моли да бъде даден такъв. По отношение на въззивната жалба счита, че тя е неоснователна. В тази насока са изложени съображения. Искането е да бъде потвърдено първоинстанционното решение като правилно, съответстващо с материалния закон, обосновано и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Моли се за присъждане на разноски за въззивната инстанция. Към молбата е

приложен списък на разноските.

АДВ. П.: Моля да дадете ход на делото.

АДВ. М.: Моля да дадете ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото, затова при условията на чл. 142 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Производството е въззивно – по Глава двадесета, чл. 258 и следващите от Гражданския процесуален кодекс.

С Решение № 1106/20.10.2023 г., постановено по гр.д. № 3860/2022 г. по описа на РС - П. е отхвърлен иска на М. П. Т., с ЕГН ***** от с. Г., общ. П., ул. „***“ № ** и Г. П. К., с ЕГН ***** от с. Р., общ. П., обл. П., ул. „П.“ № **, против Община Пазарджик, ЕИК *****, адрес: гр. П., бул. „Б.“ № * за установяване между страните, че ишците са собственици на поземлен имот с идентификатор 78570.501.313 по КKKP на с. Ц., с площ от 1283 кв.м., адрес: с. Ц., общ. П., ул. „***“ № **, трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), номер по предходен план 313, квартал 34, парцел XII, съсед: 78570.501.799 78570.501.314, 78570.501.312, 78570.501.761 и 78570501.780.

Отхвърлен е иска на М. П. Т., с ЕГН ***** от с. Г., общ. П., ул. „***“ № ** и Г. П. К., с ЕГН ***** от с. Р., общ. П., обл. П., ул. „П.“ № **, против „Комбг“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Б.К.“ № ** за установяване между страните, че ишците са собственици на поземлен имот с идентификатор 78570.501.313 по КKKP на с. Ц., с площ от 1283 кв.м., адрес: с. Ц., общ. П., ул. „***“ № **, трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), номер по предходен план 313, квартал 34, парцел XII, съсед: 78570.501.799, 78570.501.314, 78570.501.312, 78570.501.761 и 78570501.780 и за осъждане на ответника да предаде на ишците владението върху имота.

Осъдени са М. П. Т., с ЕГН ***** от с. Г., общ. П., ул. „***“ № ** и Г. П. К., с ЕГН ***** от с. Р., общ. П., обл. П., ул. „П.“ № **, да

заплатят на Община Пазарджик, ЕИК *****, адрес: гр. П., бул. "Б." №* юрисконсултско възнаграждение в размер на 540 лв.

Осъдени са М. П. Т., с ЕГН ***** от с. Г., общ. П., ул. „***“ № ** и Г. П. К., с ЕГН ***** от с. Р., общ. П., обл. П., ул. „П.“ № **, да заплатят на „Комбг“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Б. К.“ № **, съдебни разноски в размер на 3200 лв.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от адв. М. П., в качеството ѝ на пълномощник на М. П. Т. и Г. П. К..

Твърди се в същата, че неправилни са изводите на съда, че исковете са неоснователни, поради неправилно избран път на защита, като според последния е следвало да се предяви иск по чл. 54 от ЗКИР, а не по чл. 124 от ГПК /спрямо Община Пазарджик/ и по чл. 108 от ЗС /спрямо фирмата/, тъй като реституирания имот, съставляващ имот пл.№ 10, в кв. 76 по плана на с. Ц. през 1927 г. /посочен в решението на ПК - Пазарджик/ не съответства на кадастралния имот с идентификатор 78570.501.313 по КKKP на с. Ц., въпреки че реституирания имот частично съответства, като се препокрива и застъпва с площ 791 кв.м. /реални части/ с кадастралния имот с идентификатор 78570.501.313 по КKKP на с.Ц., което не е в нито интерес на ищите, нито на градоустройството - при евентуално частично уважаване на иска /до размера на застъпването/ в кадастралната карта ще бъде отразен имот, който е различен от реституирания, няма лице и не подлежи на урегулиране.

Твърди се, че неправилно е прието, че спорът между страните е възникнал по причина неотразяването на имота на ищите в действащата кадастрална карта.

Визира се, че в основата на правния спор по делото е обстоятелството, че Община Пазарджик е актувала два броя АЧОС от 08.02.2017 г. и от 10.11.2021 г. и впоследствие е продала на 19.05.2022 г. на „Комбг“ ЕООД - гр. П. имот, който ищите ми претендират да е тяхна собственост към момента на актуване на имота от община Пазарджик и продажбата на дружеството, те е необходимо е да бъде извършена преценка, налице ли са предпоставките за възстановяване правото на собственост по ред на ЗСПЗЗ, предвид и съдебното Решение от 08.02.1999 г. по гр.д. № 3379/1998 г. по описа на РС - П., влязло в законна сила на 19.03.1999 г., доколкото 2 броя АЧОС и впоследствие извършената продажба, могат да бъдат противопоставени на

ищите, както и за валидността на тези АЧОС и извършената продажба.

Твърди се, че разрешаването на този спор не предполага необходимостта от провеждане на предхождащо го производство по чл. 54 от ЗКИР. Обстоятелството, че ищите претендират предаване на владението на имот, който не е нанесен като самостоятелен в действащата кадастрална карта, не съставлява пречка за защита правото на собственост по реда на чл. 108 от ЗС. В този смисъл се цитира съдебна практика на ВКС.

Визира се, че съдът не е взел предвид, че двете ищци се легитимират по един безспорен и категоричен начин като собственици на процесния имот. Това е така, тъй като собствеността им върху имота е реституирана по силата на ЗСПЗЗ със съдебното решение по гр.д. № 3379/1998 г. на РС- Пазарджик, влязло в законна сила на 19.03.1999 г. Т.е. от този момент те в качеството им на наследници на Петър Георгиев Бирников се легитимират като собственици на имота, чиято идентичност с имота, върху който е възстановена собствеността по реда на ЗСПЗЗ е безспорно установена по делото.

Сочи се, че претенцията на размера на площта на имота от ищите е 1238 кв.м., тъй като пази площ е установена от заключението на вещото лице и от Скица на поземлен имот от 13.06.2022 г., издадена от СГКК - гр. П.. В този аспект се приема, че именно за тази площ исковите следва да бъдат уважени, независимо от това, че по документ за собственост - решение на ОСЗ от 22.03.2016 г. на наследодателя на ищите - площта на притежавания от него имот е 1,100 дка. В този смисъл се цитира практика на ВКС.

Твърди се, че имот с идентификатор 78570.501.313 по КККР на с. Ц. е частично идентичен с имот пл. № 10 по плана от 1927 г. с 791 кв.м., но е изцяло идентичен с имот пл. № 313 от 1989 г. и по плана от 2001 г.

Твърди се, че съдът не е взел в предвид, че актовете за частна общинска собственост са от дати- първия от 08.12.2017 г., а втория от 10.11.2021 г., като в договора за продажба Община Пазарджик се определя като собственик на поземлен имот с идентификатор 78570.501.313 по КККР на с. Ц. - с втория акт за частна общинска собственост № 6130/10.11.2021 г. Към тези моменти - 08.12.2017 г. и 10.11.2021 г., Общината е посочила в Отговора си на исковата молба, че е собственик на имота на основание § 42 от ПЗР на ЗИД на ЗОС. Цитираната се тази разпоредба, като се извежда извод, че по делото не е конкретизирано, а и не е установено за кое точно от

изброените основания става дума.

Приема се за безспорно, че с влизане в сила на решението на РС по гр.д. № 3379/1998 г. - на 19.03.1999 г. - имотът е престанал да бъде общинска собственост. Той не е бил такъв, нито към момента на вземането на решението на общинския съвет за неговата продажба, нито към момента на провеждането на търга и сключването на договора за продажбата му, а е бил собственост на двете ищци.

Въз основа на изложеното се счита, че се налага извод, че ответната Община като е актувала като общински процесния имот и го е продала на търг се е разпоредила с чужда вещ, което съдът е игнорирал.

Сочи се, че извършената продажба на поземлен имот с идентификатор 78570.501.313 по КККР на с. Ц. от Община Пазарджик на „КОМБГ“ ЕООД - гр. П. не е нищожна сделка поради противоречие на закона, но тя не е породила правни последици, тъй като никой не би могъл да прехвърли права, които сам не притежава. Щом Общината не е била собственик на имота, то и ответникът „КОМБГ“ ЕООД - гр. П. също не е станал собственик.

По отношение на направеното от ответника „КОМБГ“ ЕООД-гр. П. възражение по чл. 72, ал. 3 от ЗС се твърди, че последния е придобил имота от несобственик и по делото няма данни, да е знаел, че праводателят му не е собственик, поради което е добросъвестен владелец съгласно чл. 70 от ЗС. Добросъвестният владелец, който е направил подобрения, има право да иска да задържи имота до заплащане на стойността на подобренията и разноските - чл. 72, ал. 3 от ЗС. В този смисъл обаче се приема, че ответното ЕООД е направило възражение на по чл. 72, ал. 3 от ЗС - за задържането му на имота до заплащане от ищите платената от дружеството продажна цена по сделката с Община Пазарджик в размер на 19764,44 лв. и на платените мести данъци за 2022 г. и 2023 г. в размер на 177,64 лв.

Визира се, че е установено от приетата по делото СТЕ, че имотът е незастроен и върху него няма изпълнено строителство. Дружеството не е извършило подобрения в имота по смисъла на чл. 72, ал. 1 от ЗС и не е извършило необходими разноски за запазване на вещта в имот по смисъла на чл. 72, ал. 2 от ЗС - след закупуването му до завеждането на иска, поради което се приема, че това възражение следва да се отхвърли.

Искането е да се отмени изцяло решението, като неправилно,

постановено в нарушение на материалния закон и се постанови друго такова, с което се уважат предявените иски по чл. 108 от ЗС и чл. 124 от ГПК, както и се отхвърли, като неоснователно- в условията на евентуалност възражението на „КомБг“ ЕООД- гр. П. по чл. 72, ал. 3 от ЗС - за задържане на имота до заплащане от ищите на платената от дружеството продажна цена по сделката с Община Пазарджик.

Претендират се съдебно- деловодни разноси.

В срокът по чл. 263, ал. 1 от ГПК от другата страна в процеса - Община Пазарджик е постъпил писмен отговор, чрез процесуалния ѝ представител гл.юриск. В..

Счита се в същия, че въззивната жалба е неоснователна. В този смисъл се твърди, че изводът на съда, че ищите не са собственици на спорния имот е законосъобразен и обоснован. Съответно те се са доказали, че спорният имот е тяхна собственост, респ., на техния наследодател П.Б..

Сочи се, че от заключението на вещото лице от СТЕ се установи, че имот с идентификатор 78570.501.313 по КKKP на с. Ц., към момента собственост на „КОМБГ“ ЕООД е идентичен с имот с пл.№ 10, за който е бил отреден парцел П-10, кв. 76 по кадастралния и регулационен план на с. Ц. от 1927 г., а за имот с пл.№ 10 е записан за собственик А.К., но ищите не са доказали, че са наследници на А.К..

Визира се, че от същото това заключение на СТЕ се установява, че в обхвата на парцел П-10, кв. 76 са включени части от имоти с пл.№№ 9, 10 и 11; и в разписния лист към същия план за имот с пл.№ 9 е записан като собственик Г.Б., за който имот няма отреден парцел; и от представеното с исковата молба удостоверение е установено, че ищите са наследници на П.Б., който не е записан като собственик на този имот.

Твърди се, че решението е законосъобразно и обосновано, тъй като е безспорно, че нивата от 1.100 дка в землището на с. Ц., м. „Вандала” е внесена е в ТКЗС с. Ц. по молба-декларация за членство в ТКЗС № 176/10.08.1956 г. и опис-декларация, както се признава в обстоятелствената част на исковата молба и е приел и Районният съд в решението от 08.02.1999 г. по гр. д.№ 3379/1998 г.□

Сочи се, че с включването на терени в регулационния план на с. Ц. със Заповед №12/04.01.1989г., образуваните парцели са държавна собственост,

както приема и съдебната практика. Съображенията са, че включването на имот в регулационния план, след като е бил със селскостопански статут, не създава права на първоначалния собственик; че материално-правните предпоставки и редът за възстановяване на правото на собственост по ЗСПЗЗ са изключени, когато имотът е бил в регулация, а след това е бил внесен в ТКЗС; фактът, че впоследствие имотът отново е включен в регулационния план, след като веднъж е бил изключен, не създава права на първоначалния собственик; след включването на имота в регулацията е придобил статут на държавна собственост; след изключване на имота от регулация по силата на ПМС №216/8.11.1961г. за подобряване градоустройственото планиране на населените места и увеличаване фонда на обработваемата земя (отм.), той загубва своите реални граници. При следващо включване в регулация собствеността на предишния собственик не се възстановява в старите реални граници, а имотите се записват като собственост на ТКЗС или на общините.

Приема се, че правилно и законосъобразно Община Пазарджик е съставила актове за частна общинска собственост, с които удостоверява възникването на правото си на собственост върху имота.

Твърди се, че решението е законосъобразно и по съображения в насока, че ищците претендират право на собственост върху имот с идентификатор 78570.501.313 по КККР на с. Ц., но от заключението на вещото лице и комбинираната скица на вещото лице /приложение №5 към заключението/ е видно, че имот пл.№10 по плана от 1927г. не е идентичен с имот с идентификатор 78570.501.313 по КККР на с. Ц., който е предмет на предявените искове и в действащата кадастрална карта липсва имот, чийто граници съвпадат с тези на имот пл. №10 по плана от 1927г.

Искането е да се потвърди постановеното решение като правилно, съответстващо с материалния закон, обосновано и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

В срок е постъпил писмен отговор и от другата ответна страна в процеса, а именно „КомБг“ ЕООД.

В него се застъпва становище, че предявената въззивна жалба е изцяло неоснователна, необоснована и незаконосъобразна.

В тази насока се твърди, че ищците нямат надлежни писмени доказателства за установяване правото им на собственост- претенцията им е

като наследници на починалия им баща П.Б..

Визира се, че е установено, че по разписната книга на с. Ц. имот №10 е записан на Г.П.Б., като това обстоятелство не е било оборено от ищците. Техният наследодател П.Б. не фигурира никъде по разписната книга на имота. В качеството им на страна, заявяваща право на собственост върху имота, ищците не са установили по пътя на главното и пълно доказване наличието и на предпоставките за възникване на въведеното от тях придобивно основание- наследствен земеделски имот, който е бил включен в блок на ТКЗС и е имал земеделски характер- нива.

Твърди се, че задължителна процесуална предпоставка е обследване собствеността на праводателя на ищците, за да се установи дали процедурата по ЗСПЗЗ е финализирана, дали е налице земеделска реституция в полза на ищците като наследници на своя праводател и дали праводателя им е бил собственик на претендирания имот, като се изложат мотиви и в тази насока.

Поддържат се изцяло изложените в представената пред районния съд писмена защита пред първоинстанционния съд възражения досежно липсата на финализиране на процедурата по ЗСПЗЗ, която не е проведена от ищците с цел финализиране на реституцията на бащината им нива. Счита се това, за основен правно релевантен факт, водещ до отхвърляне на заявените искиви претенции, поддържани и във въззивната им жалба, като неоснователни и недоказани.

Поддържат се изцяло подробно изложените в писмената защита пред първоинстанционния съд възражения досежно съотносимият юридически факт. че праводателят на доверителят ми- ответната Община Пазарджик е станала собственик на процесния имот ex lege.

Счита се за правилно и законосъобразно заявяването от страна на Община Пазарджик, че с включването на имотите в регулационния план на селото образуваните парцели стават общински, каквото е записването по самия регулационен план.

Сочи се, че от приетата и неоспорена СТЕ, че имотът на дружеството- с идентификатор 78570.501.313 по КККР на с. Ц. е идентичен с имот с пл.№ 10, за който е бил отреден парцел II- 10 в кв.76 по кадастралния и регулационен план на с. Ц. от 1927г., за който имот пл.№ 10 записванията в разписната книга на селото са на А.К., а не наследодателя на ищците П.Б..

Установено е също така, че в обхвата на парцел II- 10 в кв.76 са включени части от имоти пл.№ 9, 10 и 11- за имот пл.9 записванията на разписната книга са за Г.П.Б., за имот пл.№10 са за А.К., а за имот пл.№11 няма записвания в разписната книга кой е собственика й.

Визира се, че никъде в разписната книга няма записване за собственост на наследодателя на ищите П.Б..

Твърди се, че съдебната практика приема, че записването по разписния лист има информационно-оповестителна функция- той не доказва и не създава вещни права, но често записванията се отчитат като косвено доказателство за собствеността- например за установяване идентичност на един имот чрез съпоставка на съседите наред с другите доказателства по делото. Приема се, че по настоящето дело няма нито едно пряко и/ или косвено доказателство за установяване на правото на собственост на ищите като наследници на П.Б. върху имота, собственост на доверителят ми и идентифициран с КККР, като имот с идентификатор 78570.501.313.

Считат, че са неоснователни, неправилни и незаконосъобразни твърденията на ищите- жалбоподатели, че се легитимират по безспорен и категоричен начин като собственици на заявеният от тях имот, който по силата на неоспорената покупко-продажба от Община Пазарджик е собственост на „КОМБГ“ ЕООД.

Приемат се са недоказани твърденията им за установена идентичност между претендирания от тях имот и този, собственост на “КОМБГ“ ЕООД.

Твърди се, че спорът в настоящия случай касае принадлежността на правото на собственост към настоящия момент в реални части и тази преценка касае осъществяване на основанието за възстановяване на собствеността, в това число и правомощията на ОСЗ да възстанови в нови реални граници по картата на възстановената собственост претендирания от ищите имот- което не е възникнало в полза на ищите поради неприключване на процедурата по ЗСПЗЗ.

Приема се, че в спорния предмет /предмета на доказване/ се включва изследване на начина на изработване на кадастралната карта и нанасянето на имотите, свързано с осъществяването на твърдяното от страните придобивно основание.

Счита се за несъстоятелно и неправилно и възражението, че има

идентичност на между имота, предмет на ОСЗ от 22.06.2016г. на наследодателя на ищите- жалбоподатели и имот с идентификатор 78570.501.313 по КKKP на с. Ц., извличайки в своя подкрепа възприетото в Решение № 15 от 31.01.2018г. по гр.д.№ 3563/ 2016г. на ВКС, 1-во г.о., че площта на един имот не е негов индивидуализиращ признак.

Поддържа се изцяло при условията на евентуалност- при уважаване на въззивната жалба и съответно уважаване на главния иск с правно основание чл.108 от ЗС срещу „КОМБГ“ ЕООД, заявеното и поддържано възражение за признаване на право на задържане на основание чл.72, ал.3 от ЗС. Излагат се съображения в тази насока.

Искането е да се отхвърли като неоснователна подадената въззивна жалба, като се потвърдите изцяло първоинстанционното решение, като правилно, законосъобразно и обосновано.

При условията на евентуалност се моли при уважаване на главния иск да се постановите право на задържане срещу ищите на предаването на поземлен имот с идентификатор №78570.501.313 по КKKP на с. Ц., община П., с адрес: с. Ц., ул. "Ч.С." №**, с площ от 1283 кв.метра, трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване, номер по предходен план: 313, квартал 34, парцел XII, при съсед: 78570.501.799; 78570.501.314; 78570.501.312; 78570.501.761 и 78570.501.780- съгласно Договор за покупно- продажба на имоти по чл.35, ал.1 от Закона за общинската собственост, вписан в Службата по вписвания вх.рег.№ 4513 от 06.06.2022г. акт № 38, том 16 до заплащане от тяхна страна окончателно на сумата от 19764.14лв.

Моли се за присъждане на сторените съдебно- деловодни разноски и адвокатско възнаграждение за настоящата въззивна инстанция съобразно представен списък по чл.80 от ГПК.

С въззивната жалба и писмени отговори не са направени доказателствени искания.

АДВ. П.: Поддържаме подадената въззивна жалба. Нямам доказателствени искания. Да се приключи делото.

АДВ. М.: Уважаеми окръжни съдии, оспорвам въведената въззивна жалба. Поддържам подробно наведените съждения в отговора на тази въззивна жалба, представена пред Вас. Няма да соча никакви доказателства.

Да се приключи делото.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. П.: Уважаеми окръжни съдии, ще Ви моля да постановите решение, с което да отмените решението на първоинстанционния съд, като неправилно и постановено в нарушение на материалния закон – чл. 124 от ГПК и чл. 108 от ЗС, както и да уважите предявените иски, и отхвърлите като неоснователно, при условията на евентуалност, възражението на „КОМБГ“ ЕООД – гр. П. по чл. 72, ал. 3 от ЗС за задържането на имота до заплащане от доверителките ми на платената продажна цена по сделката с Община Пазарджик в размер на 19764,44 лева и на платените местни данъци за 2022 и 2023 година в размер на 177,64 лева, по съображения, подробно изложени във въззивната жалба.

Моля да присъдите на доверителите ми съдебно-деловодни разноски и за двете съдебни инстанции, съгласно Списък на разноските, който е приложен към въззивната жалба.

Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на процесуалния представител на ответника „КОМБГ“ ЕООД, като моля, в случай че оставите въззивната жалба без уважение, той да бъде намален до съответния минимален размер, съгласно Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. В същия аспект и юрисконсултското възнаграждение на ответника по делото община Пазарджик да бъде в минимален размер, съгласно Наредбата за правната помощ. Настоящото дело не представлява фактическа и правна сложност. Същото приключва днес, в едно съдебно заседание, както и няма направени доказателствени искания.

АДВ. М.: Уважаеми окръжни съдии, аз ще Ви моля, с Вашето решение да отхвърлите предявената въззивна жалба и потвърдите изцяло постановеното първоинстанционно решение, като правилно, законосъобразно и обосновано – на първо място допустимо.

Подробни съждения в подкрепа на гореизложения генерален извод съм изложила, както пред Вас в отговора на въззивната жалба, така и в подробно развитите писмени бележки пред първоинстанционния съд.

Моля Ви, с Вашето решение да присъдите сторените от доверителя ми разноси пред Вас, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК, което обхваща, както сторени и присъдени разноси пред първоинстанционното производство, така и пред Вас.

Считам, че в представения отговор на въззивната жалба и в писмените бележки подробно сме изложили становища по наведените от нас възражения по неоснователността на предявения главен иск срещу доверителя ми.

Поддържаме изцяло, при условията на евентуалност, направеното възражение, ако уважите въззивната жалба и отмените първоинстанционното решение, и уважите предявения иск срещу доверителя ми, да се произнесете по това направено възражение за право на задържане на процесния имот в полза на доверителя ми, до заплащане на посочените суми, като подробни обосновани основания в подкрепа на основателността на това право на задържане, предявено от доверителя ми, съм дала, както в писмените бележки, така и в отговора на въззивната жалба.

В този смисъл Ви моля за Вашето решение.

Съдът счете делото за изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок до 29.02.2024 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:01 часа.

Председател: _____

Секретар: _____